

er forpligtet til at svare, og at det, han forklarer, vil kunne benyttes som Bevis mod ham, men at paa den anden Side ogsaa hans Vægring ved at give Forklaring om Forhold, som maae være ham bekendte, vil kunne opfattes som en Omstændighed, der taler imod ham.

Den Sigtede kan, saavel efter at han selv har afgivet Forklaring, som uden at have udtalt sig, forlange yderligere Spørgsmaal forelagte Vidnerne. Finder Dommeren, at de ikke vedkomme Sagen, eller at de af andre Grunde ikke egne sig til at fremsættes, kan han nægte at stille dem, men skal da Bemærkning saavel om Nægtelsen som om Grunden dertil tilfores Protokollen.

§ 87.

Saafernt den Sigtede ikke er fængslet inden det i de foregaaende Paragrafer ommeldte Retsmøde, skal der i dette tages Bestemmelse om han skal fængsles eller kan forblive paa fri Fod. Fængslingen kan kun finde Sted i Kraft af en af Grunde ledsaget Kjendelse, som oplæses for den Sigtede, og derhos meddeles ham i bekræftet Gjenpart.

§ 88.

Fængsling kan alene finde Sted, naar den Paagjældende er mistænkt for en strafbar Handling, der kan medføre store Straf end Bøder eller simpelt Fængsel (Grundlovens § 85) og kun under de i § 69 Nr. 1 og 2 anførte Betingelser.

§ 89.

Er der i Medhold af § 88 kun Spørgsmaal om at fængsle den Sigtede i den Hensigt, at forhindre hans Undvigelse, skal han dog kunne fritages for Fængsling imod at stille Sikkerhed, naar der ikke efter de forhaandenværende Omstændigheder er Grund til at befrygte, at han, Sikkerhedsstillelse naaget, vil gribe Flugten.

§ 90.

Sikkerhedsstillelsen maa gaae ud paa, at den Sigtede til enhver Tid indtil Sagens endelige Afgjorelse vil efter Tilsigelse møde i Retten, og at han ligeledes, hvis Straf bliver ham idømt, ikke vil unddrage sig for at udstaae samme.

Fritagelse for Fængsling mod Sikkerhedsstillelse kan knyttes til den Betingelse, at den Sigtede ikke uden Dommerens Tilladelse forlader et ham anvist bestemt Opholdssted.

§ 91.

Sikkerhed kan stilles ved Overlevering af rede Penge eller sikke Værdipapirer, der blive at opbevare, hvad Kjøbenhavn angaaer i Nationalbanken, og udenfor Kjøbenhavn i vedkommende Amtstue, eller og derved, at tvende i Retskredsen bosatte vederhæftige Mænd gaae i Borgen med en vis bestemt Sum.

Ved Sikkerhedssummens Bestemmelse, bliver at tage Hensyn til den Straf, som den paasigtede Gjerning kan medføre, i Forbindelse med det sandsynlige Erstatningsansvar og Beløbet af de Omkostninger, Sagens Forfolgning kan antages at ville foranledige.

Saa vel Sikkerhedens Art som dens Størrelse bestemmes af Dommeren ved en af Grunde ledsaget Kjendelse (Grundlovens § 85).

§ 92.

Naar den Sigtede, der er paa fri Fod imod Sikkerhed, efter behørig Tilsigelse undlader at møde for Retten uden at oplyse lovligt Forfald (§ 73), eller han uden Tilladelse forlader det ham i Medhold af § 90 anviste Opholdssted, kan Fængsling, naaet den stillede Sikkerhed idærfsættes.

Er Saadant skeet, blive de modtagne Penge eller Værdipapirer at tilbagelevere — forsaavidt de ikke, jfr. § 93, da allerede ere hjemfaldne til Statskassen — og de, der ere gaaede i Borgen, at ansee som løste fra deres Forpligtelse.

Det samme gjælder naar videre Forfolgning mod den Sigtede frasaldes (§ 125), eller denne ved Dom er frikendt, eller han er kommen tilstede for at udstaae den ikkendte Straf.

Er Borgen stillet, kunne derhos Mændene, hvis de befrygte, at den Sigtede vil undvige, andrage paa hans Fængsling, og naar denne har fundet Sted, bortfalder deres Forpligtelse.

§ 93.

Naar en Sigtet, der er paa fri Fod imod